

М. А. Давидов

Незовибатько Олександр Дмитрович

НЕЗОВИБАТЬКО Олександр Дмитрович (19. 08. 1918, Харків – 22. 11. 1977, Київ) – цимбаліст, диригент, педагог. Батько Ю. Незовибатька. Канд. мистецтвознавства (1972). Заслужений артист УРСР (1957). Учасник 2-ї світової війни, бойові нагороди. Навч. у Харків. (1935–36, 1937–38), Моск. (1936–37), Київ. (1956–60; кл. хор. та оркестр. диригування О. Мінківського) консерваторіях. 1946–67 – арт., концертмейстер і диригент Держ. капели бандуристів УРСР (Київ); 1967–72 – завідувач кафедри методики муз. виховання, співу і диригування Київ. пед. інституту; 1972–73 – завідувач кафедри музики і співу Ніжин. пед. інституту (Черніг. обл.); 1973–74 – ректор Донец. муз.-пед. інституту. За сумісн. 1950–73 викладав у Київ. консерваторії. 1956–63 – керівник оркестру нар. інструментів Київ. обл. упр. трудових резервів. Н. започаткував укр. профес. школу цимбал. мистецтва; здійснив перші фонд. записи виконання на цимбалах на Укр. радіо (1934–41, концертмейстер Я. Фастовський). Серед учнів – М. Щербан, М. Олейников, Д. Попійчук. Гастролі у Польщі, Болгарії, Чехословаччині, Румунії.

Основні праці

Цимбали та їх настроювання. 1962; Цимбали – прима, альт, бас – конструкції О. Д. Незовибатька. 1963; Школа гри на українських цимбалах. 1966 (усі – Київ).

Бібліографічний опис:

Незовибатько Олександр Дмитрович / М. А. Давидов // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-72935>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).